

EL LLENGUATGE

2/IX/1976

No tots els verbs són del primer grup (1)

Dels tres grups o conjugacions en què es distribueixen els verbs catalans, el primer, el que formen els verbs acabats en ar (estimar, esperar, etc.), és el més actiu de tots, el que té més capacitat per a absorbir els nous verbs que obliguen a crear la dinàmica de la realitat, l'incessant increment d'idees i conceptes i, especialment, els ininterromputs avenços tecnològics, fet que, d'altra banda, és comú a les altres llengües veïnes o germanes.

Aquests augment constant de verbs del primer grup, obtinguts sovint a partir de substantius, fa que se n'originin alguns d'innecessaris —perquè ja existeixen els que corresponen a les altres dues conjugacions— i que la normativa, amb raó, es resisteix a admetre. Efectivament, no sembla pas que la llengua s'hagués de beneficiar deixant-nos endur per aquesta tendència, tan més que no faltarien tot seguit els adeptes disposats a prescindir sistemàticament de les formes ja existents pertanyents al segon i al tercer grups. Només cal veure l'oblit total en què molts escriptors tenen els verbs respoldre i commoure, pel sol fet que ja disposen de solucionar i emocionar. Convé de recordar, doncs que no es consideren admissibles formes com «garatitzar», «reflexar», «traicionar», «pol.lucionar», «decepcionar», «remesar» i «promocionar». Les formes correctes d'aquests verbs, com hem dit, pertanyen a les altres dues conjugacions: garantir, reflectir, traïr, pol.luir, decebre, remetre i promoure. Potser la popularització de formes com «promocionat» i «promocionada» —que en algun cas pot semblar insolit de substituir per promogut i promoguda— i un cert matis diferencial en el significat, induiran un dia a admetre «promocionar». Però encara que això s'esdevingués, no resultaria pas gens aconsellable de prescindir totalment de promoure, que en la majoria dels casos continuaria essent el preferible.

ALBERT JANE